

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 174**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste

Det var då ett bedröfligt brev, att jag skulle fara till Stock-
holm, som jag aldrig tänkt på. Det var väl de andras mening,
men det hade varit för oönskade. Jag tyckte, att det var
illa nog att skriva. Jag försökte ett par dagar, men som
jag ej någ något godt resultat framgå af saken, så sade jag
i går mej öfver till detta. Det var så bergmönligt att få
så mycket varningar för att göra en sak som jag aldrig haft
en tanke på.

Elva skref, att hon gärna ville ha besökingar genom dig,
så att jag skulle slippa skriva direkt. En annan sak
är, om du ej tycker att hälsningarna äro beaktliga att fram-
föra så mig är jag glad att slippa skriva, ty jag har brev liggas
i handskat. Jag vill ja ej lägga mig emot resan, om Elva inte
har något emot bytet. Det är inte jag, som skall pröva med Hed-
vig, en timme om dagen. Men tänk, att Elva vill resa
med Fröjden. Jag vet ej hvad jag skall säga. Men det är
ju hennes sak. Det är ju gifvet, att jag ej vill lägga hinder i vä-
gen. Jag har beaktat Elva t. o. m. april. Du får väl höra du
om faster blir nöjd med Hedvig, så får jag väl fortsätta
men om hon skulle plåga henne, får det väl vara. Det är dock
ett stort lyge att en hyggelig och snäll människas går hos henne.
Det var fruktigt det står med Davida. Inte vet jag om hon talat
med någon litterär människa, ty hon har alltid varit väldigt
förtjust i Gösta, men det värsta var att hon ville söka gråt
och vara obehaglig. Det hade väl varit något med faster att
hon sänt bort pengarna till Stockholm eller att börjar väl he-
nes medelstidslöande på nytt, ja det är ingen trygghet med
hennes. I föregående nummer smällte ett bra brev från faster,
som var rätt läsbart. Lovina har blivit bättre - men
det är marfin i hennes medicament, så hon är yr och hun-
grig. Vi vara i går på Fiskrögen och hade så bra.
Janne var strålande, ty hon hade fått 500 R. i lönspörhufv

ning helt oväntadt utan att ha begärt. Det var ju allt
mycket roligt. Glen har nu 6000, det borde snart väcka, men
det gör det inte. Tona har varit hemma och legat i mensling
i tre veckor. Glen kom igen igår och såg mycket bättre ut
än i julen. Det var en så nådlig tur att hon sjuknade un-
der ett söndagsbesök hemma. En stors ägare ställa
på henne. Glen vet alltså om ej Rammit undan en kostans
nervärdning på detta sätt. Det är vackert väder nu och
helt med sol. Du skulle lägga ned alla dina och minna pen-
gar på åkering om du vare här. Det är verkligen mycket
förtäring.

Detta var ju bra saker och jag kan säga, att jag tycker det
går bra också med Irene. Jag vill ej rötas med mamma och pröja
om hon är nöjd, men det tycker både Tona och jag att mam-
ma ser upprygad ut af att ha någon att spricka med. De
ha mycket att göra med att sätta upp gardinerna och en del
arbeten, som legat efter. Glen blir mig bra, hon är inte så
färfärligt duktig just, men hon lär sig nog. Men det drö-
jer ju, innan det blir så, att jag alls ej tänker på att hon finns
och färre är det ju bra. Mycket hygglig är hon. Glen har ju
litet nya möbler och så de Ramma, som de så små, att de
nyttigt litet kört af det stora rummet, där hon skulle bo.
Det hade blifvit att Råna så mycket vara för att på det
tröfligt, så att mamma tag med till mig och flyttade dit in.
Det var nu ett af henne, att hon ville låta rubba sig, men jag
tycker, att hon fick låna för mödan, ty nu har hon fått en
utmärkt tröfligt, bra utrymme och sådant. Glen har
fått en ny matta gån och röt och rum för alla mina gre-
jor. Dotterinnans rum ser också bättre ut nu än fönt
Glen håller mycket uppsigt så att näringar har en
bättre afslutning.

Det nästa som hänt i dagarna är att posten flyttat, en
viktig sak. Men här aldrig på båt i samma hus som
posten, ty man saknar den så otroligt -
Idag känner jag mig ganska stark - Din Selma -